

DEN ZAMYŠLENÍ 2019

Odbor duchovní výchovy Junáka a oldskautky a oldskauti z Prahy pozval sestry i bratry na pražské setkání v sobotu dne 23. února.

Od 7.30 hod byla v kostele sv. Ignáce mše sv. za ses. Aničku Švecovou, bývalou vůdkyni střediska LUX Junáka; od 9.30 hod se v zázemí (vchod z Ječné ulice) konala beseda s pokračováním ve vzpomínkách na Roberta a Olave B. P., spojená s pohoštěním z vlastních zdrojů.

Celkem se zúčastnilo 10 sester a bratrů (došly 2 omluvy).

Poté, co přítomní vstoje uctili památku zemřelých, kteří bývali častými účastníky tohoto setkání, zazněl reprodukováný Mezinárodní skautský signál; dále se setkání věnovalo rozhovoru nad tématem WAGGGS ke Dni zamyšlení 2019, tj. „Čas vést“ anebo také „rozvíjení vůdcovských dovedností“.

Nedávno zemřelý režisér Václav Voříšek jednou při vzpomínání jak skautoval v Pražské vodní pětce, řekl: „Řídit kolektiv se člověk učil už ve skautské družině... Jako rádce jsem pod sebou měl skupinu šesti sedmi kluků, doslova jsme pak byli i na jedné lodi: Jela se třeba Vltava, cesta trvala týden, museli jsme být týden na jedné lodi a všechno zvládnout, nerozbít pramku v proudu na balvanech... Tím, že člověk formoval jiné, formoval vlastně i sám sebe“.

Jestliže jsou jak skautky, tak skauti vedeni svými vedoucími odmala k tomu, aby byli soběstační, bývá to chápáno tak, že poté, co si osvojí „skautské znalosti a získají zkušenost“, budou z nich jaksi automaticky i v profesním životě „vedoucí osobnosti“. Letos k tomuto snažení vybízí i materiály WAGGGS – zdůvodňují to tím, že právě nastal ČAS VĚST.

Jako výzvy, kterým by se měly skautky „postavit do čela“, jsou pro rok 2019 navrženy: charita, ekologie, mír, genderová rovnost a více méně trvalý úkol

„vést samy sebe“ tak, jako v roce založení dívčího skautingu, tj. před 110 lety v Křišťálovém paláci v Londýně.

Položme si však alespoň tři otázky:

- a) I kdyby ze všech skautů a skautek byly vůdčí osobnosti, bude to stačit na zlepšení světa – vždyť to ani dnes není zdaleka všude vidět?
- b) Skutečnost ukazuje, že všichni skauti a skautky nejsou vedoucími – ale jací jsou jako spolupracovníci vedoucích, jací jsou z nich „podřízení“ – vychovává je skauting i k životu na „obyčejných postech“?
- c) Platí ještě dnes slova režiséra Vorlíčka, že když „člověk formuje jiné, formuje vlastně i sám sebe“ – neformuje nás daleko více okolní, „neskautské“ prostředí?

Diskusi, reflektující položené otázky vzhledem k paměti účastníků z doby jejich aktivního vedení dětí a mládeže i s ohledem na současnost, moderoval br. Vladislav Jech – Kamzík; byla zakončena závěrečnou myšlenkou br. J. Černého – Ursuse (v další části je jeho text celý): „Máme mnoho příležitostí, jak se zdokonalovat ve vedení ... ale tuto službu chápu jako ... jako láskyplnou službu ... jako snahu být také vzorem lidskostí“.

Ses. Hana Bouzková uvedla dále vzpomínání na Olave a Roberta Baden-Powella podle 6. části jejího vlastního překladu z originálu *Window on My Heart* – Příběh Lady B. P. (obrázek ukazuje zadní stranu obálky jejího překladu této knihy: sestru Olave B. P. při práci). Probíraná část vzpomínek zpřítomňuje společenské vztahy rodiny Olave; zajímavé je vyprávění, jak byli lidé tehdy fascinováni rozvíjejícím se letectvím (i když spojeném s tragickými osudy průkopníků).

Následně ses. Hana Bouzková rozdala text „Starého irského požehnání“ a článek od Vlasty Mackové „Dívčí skauting“ (ses. Mackové patřila také vzpomínka v úvodu).

Závěrečná debata vyústila v důraz na konkrétní službu návštěv u nemocných. Volná chvíle na závěr setkání se nesla v duchu vzpomínání k tématům, která byla tímto dnem vyvolána, i vzpomínáním na ty, kdo pro obtíže stáří již nemohli na toto setkání přijít.

Velký dík patří místní farnosti U Ignáce za poskytnuté „přístřeší“ a také za organizační podporu, kterou poskytl setkání jak OS klub „38 JEČNÁ“ tak i pražské středisko MAJÁK (kam klub patří).

Svoji úvahu zaslal (nejen) Svojsíkovu oddílu br. Jaroslav Černý z Brna:

Toto vám bude za znamení

L2,12a

Milý příteli, sestro a bratře, co paměť sahá (nejen má, ale i historická), lidé vždycky chtěli vědět, co je čeká. Když chtěli začít válku (vládcové), když chtěli znát, kdy mají úspěšně obdělávat svá políčka, když se snažili založit svou rodinu, když ... a vůbec, když měli něco rozhodnout. Měli k tomu své hvězdopravy (vládcové), vykladače snů a v poslední době kartářky, čtení z ruky či ze socu, a nejmodernější z bioritmu a hvězdných znamení. Ale my, kteří se cítíme být věřícími, víme, že se můžeme svobodně rozhodovat mezi vůlí svou a Boží. A když poslechneme ta Boží znamení, mnohdy si neuvědomujeme, co Bůh požehnal při našem rozhodování. Vždyť Duch boží vane tam, kam se mu zachce.

Tak takový Stepe, šestý ze sedmi synů reverenda Baden Powella, anglikánského kněze a saviliánského profesora geometrie na Oxfordské univerzitě, získal stipendium na soukromé střední škole Charterhouse school v Godalmingu, mnohdy místo učení získával své první zkušenosti se stopováním, lovem a kuchyňskou úpravou úlovků. Nakonec se stal nejmladším plukovníkem v búrské válce (obrana Mafekingu – důvěra mladým chlapcům při stopování nepřítele) a nakonec brigádním generálem. Napsal knížku [Aids to Scouting](#), kterou napsal pro stopaře, ale velice zaujala i malé kluky. Nakonec

tedy napsal knihu Scouting for Boys (1908), když předtím uspořádal experimentální tábor na ostrově Brownsea. Tak začal skauting.

V roce 1910 se seznámil s dívkou Olave St. Clair Soames, narozenou ve stejný den 22. 2., s kterou se 30. 10. 1912 oženil. Protože Olave byla velkou pomocnicí sir Robertovi Stephensonovi Smythovi Baden Powellovi, byl 22. únor prohlášen jako Den přemýšlení (Den zamyšlení), Den díků, Den sesterství. A já bych přidal: Den bratrství, Den sounáležitosti.

Milý příteli, sestro a bratře, je dobré se umět zastavovat; zamýšlet se a přemýšlet, co bylo, co bychom měli učinit ... a také děkovat za všechno krásné, co jsme mohli prožít jednotlivě i ve společenství ... na krásné výpravy i kouzelné táborové ohně, na svoje slibové okamžiky, na milované písničky a vůbec na úžasná společenství. A uvědomovat si, že naše kroky, necháme-li se vést, vede Boží ochranná ruka. A tak i díky Baden Powellovi a dalším skautským činovníkům rosteme v krásné lidi, usilující o nejvyšší Pravdu a Lásku, o dobro, o radostnou službu potřebným, o milý úsměv, laskavé slovo, ale i o účinnou ruku k dílu, o otevřenou dlaň, prostě být aktivními optimisty.

Letošní Den zamyšlení se u nás zaměřuje na Vedení. Máme mnoho příležitostí, jak se zdokonalovat ve vedení oddílu, středisek, okresů, krajů, ústředí. Ale tuto službu chápu jako plné nasazení, jako láskyplnou službu našim dětem (všem), jako snahu být vzorem lidskosti. A když k tomu přistoupí i dokoná znalost problému, pak se naše snaha z vůle Boží setká i s nádhernými výsledky, tvorbou pokoje mezi lidmi.

Přeji radostný a požehnaný svátek a přítomnost víry, naděje a lásky.

22. 2. 2019 svátek skautek.

Jarek Černý – Ursus

